מאימתי פרק ראשון ברכות ה.

מסורת הש"ס

ופסק מלמיד חכם הוא. שרגיל כמשנתו למזוד על גרסתו תמיד ליו כך: **ירגיו יגר טוב.** שיעשה מלחמה עם יגר הרע: **ודומו סלה.** יום הדומיה הוא יום המות שהוא דומיה עולמית: **זה מקרא.** שמלוה לקרות בתורה: **זו משנה.** שיתעסק במשנה: **זה גמרא.** שבכרת טעמי המשניות שממנו יולמה הוראה. מכל המורים הוראה מן המשנה ונקראו מבני העולם בשם׳ סתומה (דף כב.): **כאלו חותמו חרב של שתי פיות בידו.** להכוון את המזיקין: **שתי פיות בידו.** (ב) דבקריאת שמע: **שתים פי משמע.** (ג) דבקריאת שמע: **שתים עיניך בו.** שם תבקע ותגלת עיניך בתורה (ד) היל משמחת ממך: **וכני רשף יגביהו עוף.** העוף מפלקס ממך (ה): **קטב מריריי.** זה שם של מלחים במסכת פסחים (דף קיז.): **ולחומי רשף.** כתיב בין רעב למזיקין נדרש לפניו ולאחריו יסורין ומזיקין: **שפילו פיגוקים של כיס רכן יודעים.** שהתורה מגינה שלמדין מספר חומש שם שמוע משמע [וגו׳] כל המלה שבר שמתי וגו׳. ופילו הקטנים שלא הגיעו לספר חיוב ככר למדו:

אם תלמיד חכם הוא אין צריך אמר אביי אף תלמיד חכם מיבעי ליה למימר חד פסוקא דרחמי בגון [1]בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי ה׳ אל אמת: א״ר לוי בר חמא אמר ר״ש בן לקיש לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע שנא׳ [2]רגזו ואל תחטאו. אם נצחו מוטב ואם לאו יעסוק בתורה שנאמר אמרו בלבבכם אם נצחו מוטב ואם לאו יקרא קריאת שמע שנאמר על משכבכם אם נצחו מוטב ואם לאו יזכור לו יום המיתה שנאמר ודומו סלה. וא״ר לוי בר חמא אמר ר׳ שמעון בן לקיש מאי דכתיב [3]ואתנה לך את לוחות האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם לוחות אלו עשרת הדברות תורה זה מקרא והמצוה זו משנה אשר כתבתי אלו נביאים וכתובים להורותם זה גמרא [4]מלמד שכולם נתנו למשה מסיני: א״ר יצחק כל הקורא ק״ש על מטתו כאלו אוחז חרב של שתי פיות בידו שנאמר [5]רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם מאי משמע אמר מר זוטרא ואיתימא רב אשי מרישא דענינא דכתיב [6]יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם וכתיב בתריה רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם. ואמר רבי יצחק כל הקורא קריאת שמע על מטתו מזיקין בדילין הימנו שנאמר [7]ובני רשף יגביהו עוף ואין עוף אלא תורה שנאמר [8]התעיף עיניך בו ואיננו ואין רשף אלא מזיקין שנאמר [9]מזי רעב ולחומי רשף וקטב מריריי. אמר רבי שמעון בן לקיש כל העוסק בתורה יסורין בדילין הימנו שנאמר ובני רשף יגביהו עוף ואין עוף אלא תורה שנאמר התעיף עיניך בו ואיננו ואין רשף אלא יסורין שנאמר מזי רעב ולחומי רשף אמר ליה רבי יוחנן [10]הא אפילו תינוקות של בית רבן יודעין אותו שנאמר [11]ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה׳ אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה׳ רופאך אלא כל שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק הקב״ה מביא עליו יסורין מכוערין ועוכרין אותו שנא׳ [12]נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר [13]ואין טוב אלא תורה שנאמר [14]כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו. אמר רבי זירא ואיתימא רבי חנינא בר פפא בא וראה שלא כמדת הקב״ה מדת בשר ודם מדת בשר ודם אדם מוכר לחבירו מוכר עצב ולוקח שמח אבל הקב״ה אינו כן נתן להם תורה לישראל ושמח שנא׳ כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו. אמר רבא ואיתימא רב חסדא אם רואה אדם שיסורין באין עליו יפשפש במעשיו שנא׳ [15]נחפשה דרכינו ונחקורה [16]ונשובה עד ה׳ פשפש ולא מצא יתלה בבטול תורה שנאמר [17]אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו ואם תלה ולא מצא בידוע שיסורין של אהבה הם שנאמר [18]כי את אשר יאהב ה׳ יוכיח. אמר רבא אמר רב סחורה אמר רב הונא כל שהקב״ה חפץ בו מדכאו ביסורין שנאמר [19]וה׳ חפץ דכאו החלי יכול אפילו לא קבלם מאהבה תלמוד לומר אם תשים אשם נפשו מה אשם לדעת אף יסורין לדעת ואם קבלם (ו) מה שכרו יראה זרע יאריך ימים ולא עוד אלא שתלמודו מתקיים בידו שנא׳ וחפץ ה׳ בידו יצלח פליגי בה רבי יעקב בר אידי ורבי אחא בר חנינא חד אמר אלו הם יסורין של אהבה כל שאין בהן בטול תורה שנאמר אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו וחד אמר אלו הם יסורין של אהבה כל שאין בהן בטול תפלה שנאמר [20]ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי אמר להו רבי אבא בריה דר׳ חייא בר אבא הכי אמר ר׳ [21]ר׳ חייא בר אבא א״ר יוחנן אלו ואלו יסורין של אהבה הן שנאמר כי את אשר יאהב ה׳ יוכיח אלא מה ת״ל ומתורתך תלמדנו אל תקרי [22]תלמדנו אלא תלמדנו דבר זה מתורתך תלמדנו ק״ו משן ועין מה שן ועין שהן אחד מאבריו של אדם עבד יוצא בהן לחרות יסורין שממרקין כל גופו של אדם על אחת כמה וכמה והיינו דרבי שמעון בן לקיש דאמר רשב״ל מנאמר ברית במלח ונאמר ברית ביסורין נאמר ברית במלח דכתיב [23]ולא תשבית מלח ברית ונאמר ברית ביסורין דכתיב [24]אלה דברי הברית מה ברית האמור במלח מלח ממתקת את הבשר אף ברית האמור ביסורין יסורין ממרקין כל עוונותיו של אדם: [25]תניא רבי שמעון בן יוחאי אומר שלש מתנות טובות נתן הקדוש ברוך הוא לישראל וכולן לא נתנן אלא ע״י יסורין אלו הן תורה וארץ ישראל והעולם הבא תורה מנין שנאמר אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו ארץ ישראל דכתיב [26]כי כאשר ייסר איש את בנו ה׳ אלהיך מיסרך וכתיב בתריה [27]כי ה׳ אלהיך מביאך אל ארץ טובה העולם הבא דכתיב [28]כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר. תני תנא קמיה דר׳ יוחנן כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים וקובר

הגהות הב"ח

(ה) גמ׳ שם קבלם עליו מאהבה מה שכתוב: (ב) רש״י ד״ה מלי משמע דבקריאת שמע: (ג) ר״ה הפעיף וכו׳ כתובה בפ״ד ופ״ה מ״ה ואינגו פ״ט משחמחת: (ד) ר״ה ובני רשף וכו׳ העוף מפלקס ממך את בני רשף הפ״ד:

מוסף רש"י

לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע. פי׳ לעולם אמר לו עשה פעולה זו, לא דיו שנמצא מן הפעולה הלא הלך ושמח מלאה (מהדורא קיא). יפשפש במעשיו. שמא ככך, ייכנוס בפרוזות שבידו (ערובין יג:).

רבינו חננאל

(הא) דאמרינן צריך לומר מפסוקי דרחמי כגון בידך אפקיד רוחי, נהגו לאומרו בכלל השכיבני, ופשי מהם לא מטרחינן ליה.

רב נסים גאון

מה אשם לדעת אף יסורין מותר להקריבן אלא ברצון בעלים ולא בעל כורחן כדתניא (שבועות דף כא ושנ) יקריב אותו מלמד שכופין אותו יכול בעל כורחו ת״ל לרצונו הא כיצד כופין עד שיאמר רוצה אני ואמרו עוד מגין למחשמש בקרשים שפסול וכו׳ לעכב מגין תלמוד לומר לרצונכם תזכוההו (לרצונכם ובהו) לרעתכם ובחו ואיתא בשחיטת חולין בפ׳ הכל שוחטין (דף יג:) ובפ׳ נדרים בפרק אין בין סודר לנאה מהברו (דף סה) איתא אמר ר׳ יוחנן הכל צריכין (רצון) חוץ ממומר כפרה:

תורה אור השלם

1. בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת: תהלים לא ו
2. רִגְזוּ וְאַל תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם עַל מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ סֶלָה: תהלים ד ה
3. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הָהָרָה וְהְיֵה שָׁם וְאֶתְּנָה לְךָ אֶת לֻחֹת הָאֶבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם: שמות כד יב
4. רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם: תהלים קמט ו
5. יַעֲלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם: תהלים קמט ה
6. כִּי אָרַם לְעָמָל יִוָּלֵד וּבְנֵי רֶשֶׁף יַגְבִּיהוּ עוּף: איוב ה ז
7. הַתְעֵף עֵינֶיךָ בּוֹ וְאֵינֶנּוּ כִּי עֲשֹׂה יַעֲשֶׂה לּוֹ כְּנָפִים כְּנֶשֶׁר יָעוּף הַשָּׁמָיְמָה: משלי כג ה
8. מְזֵי רָעָב וּלְחֻמֵי רֶשֶׁף וְקֶטֶב מְרִירִי רֶשֶׁף בְּהֵמוֹת אֲשַׁלַּח בָּם עִם חֲמַת זֹחֲלֵי עָפָר: דברים לב כד
9. וְאָמַר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ רֹפְאֶךָ: שמות טו כו
10. נֶאֱלַמְתִּי דוּמִיָּה הֶחֱשֵׁיתִי מִטּוֹב וְכְאֵבִי נֶעְכָּר: תהלים לט ג
11. כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ: משלי ד ב
12. נַחְפְּשָׂה דְרָכֵינוּ וְנַחְקֹרָה וְנָשׁוּבָה עַד יְיָ: איכה ג מ
13. אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ יָהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ: תהלים צד יב
14. כִּי אֵת אֲשֶׁר יֶאֱהַב יְיָ יוֹכִיחַ וּכְאָב אֶת בֵּן יִרְצֶה: משלי ג יב
15. יְיָ חָפֵץ דַּכְּאוֹ הֶחֱלִי אִם תָּשִׂים אָשָׁם נַפְשׁוֹ יִרְאֶה זֶרַע יַאֲרִיךְ יָמִים וְחֵפֶץ יְיָ בְּיָדוֹ יִצְלָח: ישעיהו נג י
16. בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ מֵאִתִּי: תהלים סו כ
17. וְקֹל קָרְבָן מִנְחָתֶךָ בַּמַּלָּח תִּמְלַח וְלֹא תַשְׁבִּית מֶלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתֶךָ עַל כָּל קָרְבָּנְךָ תַּקְרִיב מֶלַח: ויקרא ב יג
18. אֵלֶּה דִּבְרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה לִכְרֹת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מוֹאָב מִלְּבַד הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת אִתָּם בְּחֹרֵב: דברים כח סט
19. וַיְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר: ישעיה מב כא
20. כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם עֲיָנֹת וּתְהֹמֹת יֹצְאִים בַּבִּקְעָה וּבָהָר: דברים ח ז
21. כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר וְדֶרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוּסָר: משלי ו כג

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com